

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

LUXEMBOURG

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Служба „Преса и информация“

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 98/07

18 декември 2007 г.

Решение на Съда по дело C-341/05

Laval un Partneri Ltd / Svenska Byggnadsarbetareförbundet u др.

СЪДЪТ СЕ ПРОИЗНАСЯ ПО СЪВМЕСТИМОСТТА С ОБЩНОСТНОТО ПРАВО НА КОЛЕКТИВНО ДЕЙСТВИЕ, ЧРЕЗ КОЕТО СИНДИКАЛНА ОРГАНИЗАЦИЯ СЕ ОПИТВА ДА ПРИНУДИ ЧУЖДЕСТРАНЕН ДОСТАВЧИК НА УСЛУГИ ДА ЗАПОЧНЕ ПРЕГОВОРИ ЗА ЗАПЛАТИТЕ И ДА СЕ ПРИСЪЕДИНИ КЪМ КОЛЕКТИВЕН ТРУДОВ ДОГОВОР

Такова колективно действие, изразяващо се в блокада на строителни обекти, представлява ограничение на свободното предоставяне на услуги, което в конкретния случай не е оправдано от гледна точка на целта от обществен интерес за защита на работниците

Директива 96/71/ЕО относно командироването на работници ¹ предвижда, че условията за работа, гарантирани на работниците, командировани в приемащата държава се определят от закони, подзаконови или административни разпоредби и/или, в строителния сектор от колективни трудови договори или арбитражни решения, които са обявени за общоприложими.

Шведският закон за командироването на работниците уточнява условията за работа по въпросите, изброени в Директива 96/71/ЕО с изключение на минималните ставки на заплащане. Законът мълчи що се отнася до трудовите възнаграждения, чието определяне в Швеция традиционно е възложено на социалните партньори и следва да бъде извършено чрез колективно договаряне. Шведското право дава право на синдикалните организации да прибегват при определени условия до колективни действия с цел да принудят всеки работодател, както да започне преговори за заплатите, така и да се присъедини към колективен трудов договор.

През май 2004 г. Laval un Partneri Ltd, което е латвийско дружество, командирова работници от Латвия за изпълнение на строителни обекти в Швеция. Работите са

¹ Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 година относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги (ОВ 1997, L 18, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 4, стр. 29)

предприети от дъщерно дружество, наречено L&P Baltic Bygg AB. Сред тези работи е обновяването и разширяването на учебно заведение в град Vaxholm.

През юни 2004 г. Laval и Baltic Bygg, от една страна, и шведският синдикат на работещите в сектора на строителството и благоустройствените мероприятия Svenska Byggnadsarbetareförbundet, от друга страна, започват преговори с цел определяне на ставките на заплащане на командированите работници и присъединяването на Laval към колективния трудов договор за строителството. Въпреки това не е сключено никакво споразумение. През септември и октомври Laval подписва колективни трудови договори с латвийския синдикат на строителството, в който членуват 65 % от командированите работници.

На 2 ноември 2004 г. Byggnadsarbetareförbundet започва колективно действие, изразяващо се в блокада на всички строителни обекти на Laval в Швеция. Шведският синдикат на електротехниците се присъединява към движението с колективно действие, вследствие на което предприятията, занимаващи се с монтаж на електрически инсталации, не могат да предоставят услуги на Laval. Нито един от работниците на Laval не е член на тези синдикати. Поради спирането на работите за определен период от време Baltic Bygg е обявено в несъстоятелност и командированите работници се завръщат в Латвия.

Arbetsdomstolen, пред който Laval предявява иск по-конкретно за законността на колективните действия и за поправяне на претърпените вреди, отправя до Съда на Европейските общности запитване относно това дали при описаните обстоятелства общностното право не допуска провеждането на такива колективни действия от синдикалните организации.

Съдът приема най-напред, че Директива 96/71/ЕО не позволява на приемащата държава-членка да подчини предоставянето на услуги на нейна територия на спазването на условия за работа, които надхвърлят задължителните правила за минимална закрила. Всъщност, що се отнася до въпросите, посочени в Директива 96/71/ЕО, същата изрично предвижда нивото на закрила, която предприятията, установени в други държави-членки, трябва да гарантират в приемащата държава на работниците, които командирова на нейна територия.

След това Съдът признава, че **правото за провеждане на колективно действие трябва да бъде признато за основно право, което е неразделна част от общите принципи на общностното право, чието спазване се гарантира от Съда, право, чието упражняване може да бъде подчинено на определени ограничения. Фундаменталният характер на правото на провеждане на колективно действие не може обаче да изключи такова действие, провеждано срещу предприятие, което е установено в друга-държава членка и командирова работници в рамките на транснационално предоставяне на услуги, от приложното поле на общностното право.**

В конкретния случай Съдът приема, че **правото на синдикалните организации на държава-членка да провеждат колективни действия, чрез които установени в други държави-членки предприятия могат да се окажат принудени да водят преговори с неопределена продължителност, за да установят минималните ставки на заплащане и за да се присъединят към колективен трудов договор, чиито клаузи надхвърлят минималната закрила, осигурена от Директива 96/71/ЕО, е в състояние да направи изпълнението на строителни работи на шведска територия по-малко привлекателно и дори да затрудни тези предприятия, поради което съставлява ограничение за свободното предоставяне на услуги.**

Ограничаването на свободното предоставяне на услуги може да бъде оправдано само ако преследва легитимна цел, съвместима с Договора, и е оправдано по императивни съображения от обществен интерес, доколкото в такъв случай може да гарантира осъществяването на преследваната цел и не надхвърля необходимото за постигането ѝ.

В това отношение Съдът сочи, че **правото на провеждане на колективно действие с цел защита на работниците** от приемащата държава срещу евентуалното извършване на социален дъмпинг **може да бъде императивно съображение от обществен интерес**. В този контекст **блокада** на строителни обекти, предприета от синдикална организация от приемащата държава-членка с цел на работниците, които са командирани в рамките на транснационално предоставяне на услуги, да бъде гарантирано определено ниво на условията за работа, **отговаря на целта да бъдат защитени работниците**

Въпреки това, с оглед на специфичните задължения, свързани с присъединяването към колективния трудов договор за строителството, които синдикалните организации се стремят чрез колективно действие да наложат на установени в други държави-членки предприятия, **свързаните с това действие ограничения не могат да бъдат оправдани от гледна точка на такава цел**. Всъщност, що се отнася до работниците, командирани в рамките на транснационално предоставяне на услуги, **техният работодател е длъжен да съблюдава** в приемащата държава-членка **ядро от задължителни правила за минимална закрила вследствие на осъществената от Директива 96/71/ЕО координация**.

Що се отнася до **преговорите за определяне на заплатите**, които синдикалните организации чрез колективно действие се стремят да наложат на предприятия, които са установени в друга държава-членка и временно командират работници на тяхна територия, Съдът подчертава, че **общностното право не забранява на държавите-членки с подходящи средства да наложат на такива предприятия спазването на техните разпоредби относно минималната заплата**.

Въпреки това **колективни действия не биха могли да бъдат оправдани с оглед на целта от обществен интерес за защита на работниците, когато преговорите за заплатите**, които те целят да наложат на установено в друга държава-членка предприятие, **се вписват в национален контекст, характеризиращ се с липсата на разпоредби** от каквото и да е естество, които да са достатъчно точни и достъпни, за да не бъде на практика невъзможно или изключително трудно за такова предприятие да установи какви са задълженията, които би трябвало да спазва във връзка с минималната заплата.

Накрая Съдът приема, че национална правна уредба, която не отчита колективните трудови договори, с които командированите в Швеция предприятия са вече обвързани в държавата-членка, в която са установени, независимо от съдържанието на тези договори, дискриминира тези предприятия, доколкото се отнася към тях както към националните предприятия, които не са сключили колективен трудов договор.

От Договора обаче следва, че такива дискриминационни разпоредби могат да бъдат оправдани само по съображения за обществен ред, обществена сигурност и обществено здраве.

Прилагането на тази правна уредба към установени в други държави-членки предприятия, които са обвързани от колективни трудови договори, към които шведският закон не се прилага пряко, цели от една страна да позволи на синдикалните организации да предприемат действия, насочени към това всички работодатели на шведския трудов пазар

да прилагат трудови възнаграждения и други условия за работа, съответни на тези, които обикновено се практикуват в Швеция, и от друга — да създаде условия за лоялна конкуренция при равни условия между шведски работодатели и предприемачи от други държави-членки.

Поради това, че нито един от тези доводи не е свързан със съображения за обществен ред, обществена сигурност и обществено здраве, такава дискриминация не може да бъде оправдана.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

Езици, на които е преведен документът: всички

*Пълният текст на решението е достъпен на интернет страницата на Съда:
<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=BG&Submit=rechercher&numaff=C-341/05>*

По принцип справка може да се направи в деня на произнасянето, след 12 часа централноевропейско време.

*За допълнителна информация се свържете с Антон Христов
Тел.: (00352) 4303 3708 Факс: (00352) 4303 4719.*

*Кадри от обявяването на решението са достъпни на EbS „Europe by Satellite“,
услуга, предоставяна от Европейската комисия, Генерална дирекция „Преса и известия“*

L-2920 Люксембург, Тел.: (00352) 4301 35177 Факс: (00352) 4301 35249

или В-1049 Брюксел, Тел.: (0032) 2 2964106 Факс: (0032) 2 2965956